

Det Danske Spejderkorps.
1. Augustenborg Trop.

Vikingetidende nr. 7.
SKINDSKO=

Ved siden af våben, tøj og anden udrustning har man ret ofte i mosefundene fundet fodbeklædning, så man har en ret nøje indsigt i, hvordan datidens fodbeklædning så ud.

Støvler eller sko med specielle svære såler eller forhøjede hæle gaves ikke.

I alle fund bestod fodbeklædningen for det meste af kun et læderstykke, der var spændt fast om foden med remme--det er de såkaldte bundsko.

Forarbejdningen af disse sko var meget enkel. Der blev benyttet godt gennemgarvet okseskind. Man satte foden på skindet og tegnede foden af, hvorefter man klippede skindet noget større end fodens størrelse. Derefter blev der skåret huller i skindet langs kanten, en lædersnøre blev sat i, skindet blev gjort fugtigt og snøret til foden, hvor den blev siddende til skindet var tørt, hvorefter den beholdt sin form.

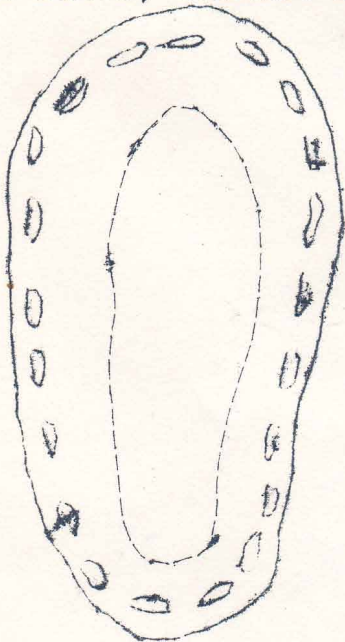
Der gaves forskellige slags sko, og selvfølgelig var der også fine sko pyntet med sølvnåle o.l.

Når I har lavet jeres sko og skal til at bruge dem, så er det tilrådeligt at lægge en indlægssål eller papsål i skoen, da skindet, som vi har købt er så billigt som muligt og derfor ikke så tykt, som det egentlig burde være.

Nedenfor vil I finde de 2 almindeligste skoformer.

Skind til skoene koster kr. 3,65 pr. par og bliver udleveret til tropsmødet d. 8. juni mod betaling.

Skoene skal vi i alle tilfælde have på 3 gange, først ved Kalvø, dernæst i Slesvig og til sidst i Augustenborg.

DEN SIMPLESTE
FORM FOR SKO

EN MERE INDVIKLET
SKO

Vikingetidende nr. 7.

HJELMEN.

Der er kun fundet meget få hjelme i grav og mosefund, det vigtigste er Torsbjergfundet, hvor der blev fundet en bronze og en sølvhjelme, der sanssynligvis er af orientalsk oprindelse.

De første vikinger brugte sikkert ikke hjelme men nøjedes med en solid hue, som senere gik over til den ældste hjelmtype, der er lavet af stivt læder med metalbeslag.

Omkring år 1000 blev metalhjelmen mere almindelig, hvilket man kan se bl.a. på Bajeuxtapetet. Almindeligvis forestiller man sig vikinger med hjelme, som havde 2 horn sat på, dette har langt fra været almindeligt, da man ikke har fundet bevis for det ved fund.

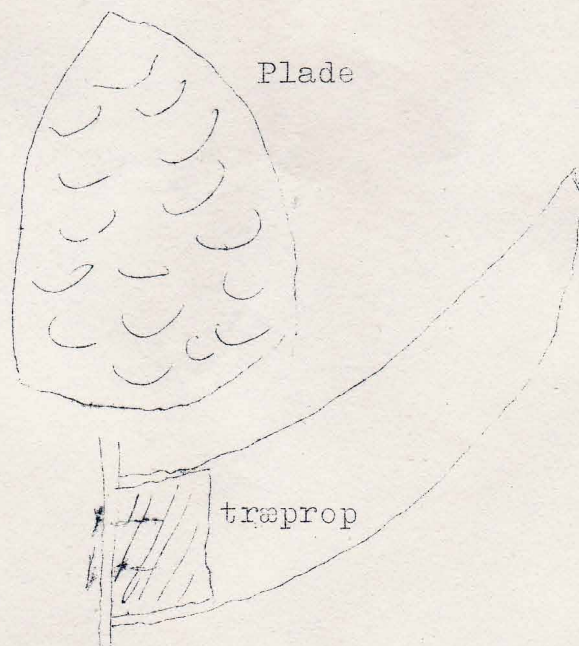
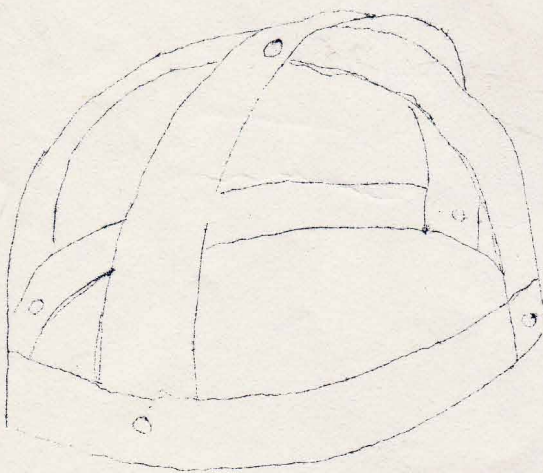
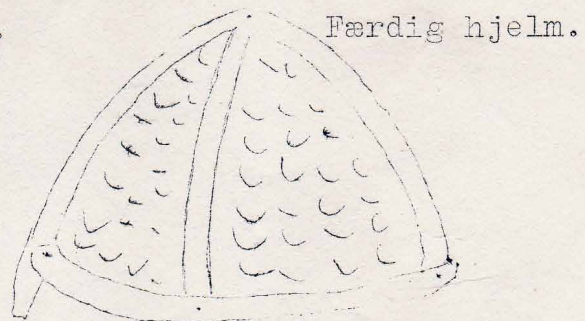
Den mest almindelige hjelmtype fra vikingetiden, var en spids hjelm, der ikke gik ned over ørerne. På hjelmen var en næseskærm og fra bagsiden hang et stykke ringbrynje eller læder for at beskytte nakken mod hug.

Det er altså meget lidt, der kan fortælles om datidens hjelme, fordi der er fundet så få her hjemme.

Men hjelme skal vi have på, når vi drager på vikingefærd, men af pladshensyn på skibet, bliver det kun førerne, der skal have horn på deres hjelme.

ARBEJDSGANG.

1. afklipning af bånd til pandebånd og kors.
2. svulsthamring (hammerslagning)
sammennitning af pandebånd.
) husk den rigtige størrelse)
4. sammennitning af pandebånd og kors.
5. udklipning af 4 stk. plader.
6. udhamring af plader.
7. pånitning af plader.
8. evt. horn påsættes
9. pånitning af svederem.
10. afpudsning.

Pandebånd og kors sammennittet.

træprop